

בש"פ 7684/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7684/17

כבוד השופט מ' מוזז
פלוני

לפני:
העורר:

נ ג ד

המשיבת: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המוחז בירושלים
(השופט ש' רנר) מיום 24.9.2017 במ"ת
31585-07-17

תאריך הישיבה: כ"ו בתשרי התשע"ח (16.10.2017)

בשם העורר: עו"ד אריאל הרמן

בשם המשיבת: עו"ד יעל שרפ

החלטה

1. ערך לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המוחז בירושלים (כב' השופט ש' רנר) מיום 24.9.2017 במ"ת 31585-07-17, במסגרת נדחתה בקשה העורר לעזון חוזר בהחלטת בית המשפט המוחז (כב' השופט ד' טפרברג) מיום 7.8.2017 לעצרו עד לתום ההליכים בעניינו.

2. ביום 14.7.2017 הוגש נגד העורר כתוב אישום המיחס לו עבירות אינוס (ריבוי עבירות) - לפי סעיפים
עמוד 1

345(א)(3) ו- 351(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); מעשה מגונה (ריבוי עבירות) - לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק, וסעיף 351(ג)(3) לחוק; ומעשה סדום (מספר עבירות) - לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק, סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק, וסעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 351(ב) לחוק.

על פי עובדות כתוב האישום, העורר ביצע עבירות מין באחותו במשך כשר שנים, בעת שהייתה בת 6 עד 15 וחצי לעורך והעורר בן 11 ועד גיל 21 לערכן. בתחילת התగורר העורר בבית המשפחה היחיד עם אחותה, ובהמשך הגיע מלימודיו בישיבה לביקור כל סוף שבוע ולרוב פעמיים במהלך השבוע. במהלך התקופה ובנסיבות ההזדמנויות, בתדירות של כפם בשבוע, נהג העורר לבצע במתלוננת מעשים קשים שככלו נגיעה ולייטופים בגופה ואיבר מיניה, החדרת אצבעות לאיבר מיניה, החדרת איבר מינו לפי הטבעת של המתלוננת תוך גרים תאב, החדרת איבר מינו לפיה בכוח.

3. بد בבד עם הגשת כתוב האישום, הגישה המדינה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. בבקשתו נטען לקיים ראיות לכואורה ולקיומו של עילוות מעוצר, והעורר לא חלק על כך. בהחלטה מיום 20.7.2017 התבקר תסוקיר מעוצר בעניינו של העורר. בתסוקיר מיום 31.7.2017 לא הומלץ לשחרר את העורר לחלופת מעוצר לאור הסיכון להישנות התנהגות מינית פוגענית מצדיו. בדיון מיום 7.8.2017 הסכים העורר לחלופת מעוצר עד תום ההליכים בהיעדר חלופת מעוצר מוגבשת, אך עמד על זכותו לבקש עיון מחדש בהתאם שתימצא חלופת מעוצר ראייה בעתיד הקרוב.

4. ביום 7.9.2017 הגיע העורר בקשה לעיון מחדש בהחלטה, בה ביקש לבחון בתסוקיר מבחן משלים חלופת מעוצר בבית משפט סבו וסבתו של העורר ומתלוננת, או לחלוfine אופציה טיפולית. בית המשפט הורה על עריכת תסוקיר מעוצר על ידי שירות המבחן. תסוקיר משלים מיום 19.9.2017 הוגש לבית המשפט, ועל יסוד הממצאים ומהמלצות שבתסוקיר החליט בית המשפט ביום 24.9.2017 לדוחות את בקשה העורר. בהחלטתו עמד בית המשפט על כך שאף שהסבה וסבירתה נמצאו ראויים לשמש כמפתחים, הרי שמדובר בסבה וסבירתה גם של המתלוננת אשר בביטחון שהתה במהלך חודשי הקיץ כקלט חירום ואשר לוואו אותה להשתלבות במסגרת פנימיה בה היא שווה. משכך, תוכאת שחרור העורר לחלופה זו ממשעה פגעה במתלוננת, באשר ישיל ממנה הקשר עם סבה וסבירתה כגורם תמייה ממשועות עבורה. בית המשפטקבע בנוסף כי אין מקום בשלב זה להורות על שחרור לחלופה טיפולית בהוטטל, אשר אף היא לא הומלча על ידי שירות המבחן מההוטטל ממועד למי שכבר הורשו בעבירות מין, וכן בשל אי הכרה מצד המבחן בפגיעה המיחוסת לו באחותו, כמו גם האפשרות שבעניינו ינווה הליך הוכחות אשר עלול לפגוע ברכך הטיפול.

5. כתעת מונח לפני ערכו של העורר על החלטת בית משפט קמא לדוחות את בקשתו לעיון חוזר. טענתו העיקרי של העורר הינה כי שחרורו לחלופת מעוצר בבית סבו לא תפגע במתלוננת, כיוון שזו שווה בפנימיה בה היא מטופלת ומקבלת מענה למצבה וצריכה, וביציאות לחופשות תיסע להוריה שהם גורמי התמיכה העיקריים עבורה. בנסיבות אלו על אף שהמתלוננת לא תוכל להגיע לבית סבה וסבירתה, ניתן לה מענה ראוי ואף שניתן תחת משקל לטעם זה של שירות המבחן, הוא אינו מצדיק בעניינו מעוצר עד תום ההליכים.

6. בדיון לפני חזר בא כוח העורר על טעמי העורר תוך שהוטעם כי מדובר בצעיר ללא עבר פלילי, וכי בתסוקירים בענייננו נקבע אمنם סיכון להישנות מעשי, אך אין מדובר במסוכנות כלפי כולל עלמה אלא בהתייחס למסגרת

המשפחית המצומצמת. לבסוף נטען כי הפגיעה הנבעת באחות כתוצאה מחלופת מעוצר בבית הסבא והסבתא אינה גבוהה, שכן האחות שווה כוון בפנימיה והזיקקותה לסבא ולסבתא היא מוגבלת.

מנגד, טענה באת כוח המדינה כי אין כל עילה להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא. לצד זאת צינה כי המתלוננת צפיה להעיד ביום 9.11.2017, וכי לאחר מועד זה ניתן יהיה לשוב ולשקל אפשרות של חלופת מעוצר אחרת מזו שנבחנה, אך אין המדינה שוללת מיניה וביה בחינה מחדש גם של החלופה שנבחנה כבר בבית הסבא והסבתא.

7. לאחר עיון בנסיבות הצדדים ובחומר שבתיק לא מצאתו כל עילה להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא, ומילא דין העරר להידחות.

8. כאמור לעיל, בית משפט קמא לא שלל אפשרות של שחרור העורר לחלופת מעוצר מתאיימה ובהתאם לכך הורה על הכנת תסקיר מעוצר בענייננו. ואולם בית המשפט מצא, על יסוד תסקיר שירות המבחן שבחן את החלופות שהוצעו, כי חלופות אלה אין מתאימות, מהטעמים שציינו. הטעמים עליהם עמד שירות המבחן ואשר אומצו על ידי בית המשפט הם סבירים ו邏輯י说不出的 על פניהם, ואין עילה להתערב בהם.

9. אין באמור כדי לשלול מהעורר לשוב ולפנות לבית המשפט קמא בבקשת נוספת נספת לעיון חוזר, ככל שהיא בידו להציג חלופה הולמת אחרת, או בהשתנות הנسبות הרלבנטיות עליון עמדה באת כוח המדינה.

10. סוף דבר: הערר נידחה.

ניתנה היום, כ"ז בתשרי התשע"ח (16.10.2017).

שפט